

PÜSPÖKMOLNÁRI HÍRÖZÖN

XI. évfolyam 1. szám

Püspökmolnári község önkormányzati lapja

Az önkormányzat hírei

A 2009. november 20-i képviselő-testületi ülésen a 2010. évi intézményi és önkormányzati költségvetési koncepciók megtárgyalása, a 2009. évi háromnegyed éves gazdálkodásáról szóló beszámoló, valamint a költségvetési rendelet módosítása volt a napirend témája.

Elbírálták a benyújtott Bursa Hungarica Felsőoktatási Ösztöndíjpályázatokat, melyre nyolc hallgató nyújtotta be kérelmét, részükre havonta 4.000,- Ft támogatást állapítottak meg.

Elkészült a Dózsa-közparkban a játszótér felújítása 1 millió forint értékben, a beruházáshoz a képviselők tiszteletdíjára elkülönített céltartalék összegét is felhasználta az önkormányzat.

2010. évtől a díjtételek az alábbiak szerint alakulnak:

– Folyékony hulladékkezelési közszolgáltatás díja: 2.760,- Ft/m³.

– Ivóvíz díja: lakossági: 286,- Ft/m³ nem lakossági 344,- Ft/m³.

– Szilárd hulladékkezelési közszolgáltatás díja: 80 literes edény: 290,- Ft/ürités.

– 120 literes edény: 401,- Ft/ürités.

– 240 literes edény: 769,- Ft/ürités.

– Többlet hulladék elhelyezésére szolgáló „Müllex” zsák: 256,- Ft/db.

A szennyvízpályázat befogadása a pályázatkezelő részéről megtörtént, a döntésre várhatóan január hónapban kerül sor.

Kissné Mátyás Éva
körjegyző

SZELEKTÍV ZSÁKOS HULLADÉKGYŰJTÉSI NAPOK PÜSPÖKMOLNÁRI KÖZSÉG 2010.

SZÁLLÍTÁSI NAP: NÉGYHETENTE
CSÜTÖRTÖK

- JANUÁR 14.
- FEBRUÁR 11.
- MÁRCIUS 11.
- ÁPRILIS 8.
- MÁJUS 6.
- JÚNIUS 3.
- JÚLIUS 1., 29.
- AUGUSZTUS 26.
- SZEPTEMBER 23.
- OKTÓBER 21.
- NOVEMBER 18.
- DECEMBER 16.

Figyelem! A sárga zsák csak szelektív gyűjtésre használható! Amennyiben egyéb hulladékgyűjtésre használják, az nem kerül elszállításra és szankcionálható.

FALUGAZDÁSZ ÜGYFÉL- FOGADÁSI RENDJE

Értesítjük Püspökmolnári község gazdálkodóit, hogy 2010. január 14-étől a falugazdász ügyfélfogadása: minden páros hét csütörtökön 12,30 – 14 óráig lesz, a Községi Önkormányzat helyiségében.

Rozmán Ferenc
falugazdász

A tartalomból:

- 100 év után
- A Prinz Gyula ÁMK hírei
- Kultúrházi hírek
- Szélsőséges időjárás

ANYAKÖNYVI HÍREK

Az előző számunk megjelenése óta eltelt időszakban az alábbi anyakönyvi események történtek Püspökmolnáriban:

Születés:

KOSZTOLÁNCZI OLÍVIA
MARGIT

Szül.: Szombathely, 2009.10.12.
Anyja neve: Molnár Tünde

GERENCSÉR LUCAANNA
Szül.: Szombathely, 2009.10.15.
Anyja neve: Nagy Elvira

MÉRTH ISTVÁN
Szül.: Szombathely, 2009.11.16.
Anyja neve: Erős Erika

Halálozás:

ANTAL JÁNOS ISTVÁN
Elhunyt: 2009.10.10.-én

MAROSITS LÁSZLÓ
Elhunyt: 2009.10.21.-én.

PÜSPÖKMOLNÁRI HÍRÖZÖN

Püspökmolnári község
önkormányzatának lapja

XI. évfolyam I. szám

Megjelenik negyedévente
350 példányban

Felelős kiadó: Kuglics Gábor

Felelős szerkesztő: Palkó Zsolt

Következő lapzárta: április 1.

E-mail: pmhirozon@gmail.com

100 év után

Lassan fél éve annak, hogy Németh Ferencné – vagy, ahogy a püspökmolnáriak ismerik – Mariska néni betöltötte századik születésnapját. Lapunk előző számában már beszámoltunk róla, hogy az ünnepeltet augusztus végén egy nagy eszem-izsom keretében köszöntötték a családtagok, rokonok, valamint a falu önkormányzata is. Ugyanebben az írásban ígéretet tettünk arra is, hogy az idei év első számában egy hosszabb beszélgetést is közlünk Mariska néniel. A várva várt pillanat eljött: a vidámságról, kedvességéről híres hölgy készséggel állt a Hírözön rendelkezésére.

Január végi szombaton, lányánál, Hajas Lászlónénál találkozunk. Mint köztudott, évek óta Szombathelyen él, ám gyakran látogat haza Püspökmolnáriába néhány nap erejéig. Ez a mostani éppen egy ilyen alkalom. A meleg szobában, kényelmes fotelben ül, kedvesen üdvözlő, majd megnézzük együtt a tavaly elkészült, községünkről szóló filmet. A régi képek láttán felcsillan a szeme, sorra ismeri fel a felvételen látható arcokat. A vetítés után aztán előkerül a diktafon, és Mariska néni csak mesél, mesél és mesél.

Jókedv és egészség

– Köszönöm szépen, megvagyok, igaz kicsit öregesen. Hol itt fáj, hol ott fáj, na de azért nem jajgatunk – válaszol mosolyogva arra a kérdésünkre, hogy miként érzi magát mostanság.

Majd így folytatja:

– Bevallom őszintén, emellett egy kicsit nagyot is hallok, így aztán beszélgetni sem nagyon szeretek. Pedig régen, hajaj...

Miután megnyugtatom, hogy emiatt most tényleg nem kell aggódnia, kiderül, Mariska néni történelmet írt községünkben.

– Ha jól tudom, az utóbbi években, évtizedekben nem volt Püspökmolnáriban olyan ember, aki megérte volna a száz évet. Kérdeztem is a polgármestert, hogy van-e már utódom, de egyelőre még nincs jelentkező – mosolyodik el újra.

Amikor arról kérdezzük, milyen érzés száz év felett járni, a következőket feleli:

– Hát, őszinte leszek, ha tavaly augusztusban nem köszöntöttek volna ilyen nagy ünnepség keretében, észre sem vettem volna, hogy megértem ezt a jubileumot. Jól érzem magam, igaz, mint mondtam már, a mozgás kicsit nehezebb. Hiába, a száz év az száz év. Ennek ellenére sokan meglepődnek azon, hogy jól viselem a kort és keveset panaszkodom – teszi hozzá.

Előjönnek a régi emlékek

Múltidézéssel folytatjuk a beszélgetést, Mariska néni pedig visszarepül az időben, egészen a gyerekkoráig.

– Amerikában láttam meg a napvilágot, igaz sok mindenre nem emlékszem az ottani életből. Illetve valamicskét mégis, néhány kép felrémlik még a háború előtti időszakból. Úgy

1914 környékén katonák masíroztak végig az utcán, és vidám, hazafias dalokat énekeltek, amellyel háborúba hívták a fiatal férfiakat. Akkor még senki nem sejtette, hogy a halálba mennek ezek az emberek... Mi hajón Európába indultunk, ám édesapám tifuszt kapott. Amerikába már nem mehettünk vissza, így kénytelenek voltunk Európáig utazni, és ott partra szállni. Édesapám 1915-ben orosz hadifogságba esett, és csak hat év múlva szabadult. Én amolyan „cseregyerek” lettem, az egyik unokatestvérem került Kisfaludra (a mai Sor-kifalud része), én pedig Budapestre járhattam iskolába – meséli el egy szuszra életének első nagy élményeit.

Az iskolában szerzett tapasztalatairól nagyon szívesen beszél, önfeledten számol be az emlékekről.

– Nagyon jól éreztem magamat a fővárosban, a Koronaőr utcai iskolában tanultam. Sokszor kaptam dicséretet,

volt bőven sikerélményem. Petőfi Sándor verseit nagyon szerettem, nemcsak olvasni, hanem szavalni is – avat be minket a részletekbe Mariska néni.

A szüleiről a következőket meséli.

– Szegény édesapám rengeteget dolgozott, sokszor még a vasárnapokat is végigrobotolta. Olyan ember volt, aki mindig mindenkiről a legjobbakat feltételezte, meg is bízott mindenkiben. Sajnos ez lett a veszte, orosz hadifogságba került, ahonnan néhány rubellel a zsebében tért haza, tulajdonképpen nincstelenként. Mikor hazajött, kiderült, hogy Vlagyivosztokban, a Szovjetunió tőlünk legtávolabbi pontján dolgozott egy konyhán – sorolja az emlékeket Mariska néni.

A második világháborúról és az államosításról is kérdezzük őt:

– A következő világegést már itthon, Püspöktamásiban éltem meg. Jól emlékszem rá, hogy jöttek mindenféle katonák, németek, oroszok, mindegyik vitt valamit, éppen amit talált. A németek például az akkor még jól működő malmot is fel akarták robbantani – szerencsére nem tették. Ahogy jöttek az államosítás évei, elvettek mindent, többek között a malmot is. Nem tagadom, családunknak ez olyan fájdalommal járó veszteséget jelentett, amelyet szavakba nem lehet önteni – meséli keserűen.

„Úgy érzem, itthon vagyok”

Ahogy pergetjük előre az idő kerekét és közeledik a jelen, Mariska néni is felszabadulttá válik.

– A rendszerváltás után négy évvel halt meg a második férjem, ezután egyedül maradtam, kint a malomnál. Szép emlékek fűznek az együtt töltött időkhöz: gyakran jöttek a Rába-partra iskolás gyerekek. Nem egyszer láttuk őket vendégül, bográcsoltak, be-be tértek egy süteményre, csokoládéra, éppen ami volt otthon – meséli élményeit a helyi fiataltságról.

– Miután az uram elhunyt, Szombat-helyre költöztem fiamhoz, Zoltánhoz. Ám azóta is, ha kedvem van és egészségem is úgy akarja, szívesen ellátogatok ide. Több mint hatvan évet éltem itt, Püspökmolnáriban, s hiába költöztem el, ha visszajövök, akkor úgy érzem, itthon vagyok – teszi hozzá.

Még ma is jár az a kéz...

Minden bizonnyal még sok falubeli tudna mesélni arról, milyen tetemes mennyiségű munka került ki Mariska néni keze alól. Se szeri, se száma a kisebb-nagyobb terítőknek, ballagási szalagoknak, amelyek mindegyikét egy aranybetűs szép idézet díszíti. Kedvenc hobbjáról a következőket meséli:

– Mint látod – s közben a kezeit mutatja – mindkettő több helyen, többször eltört. Azt javasolták az orvosok, hogy vegyek gumilabdát, és azzal gyakoroljak, így talán az ujjaim sem

bénulnak le. Én meg erre azt mondom: inkább horgolok, amíg tudok, annak legalább látható eredménye is van – nevet fel újra önfeledten.

Tisztelet és szeretet, mindeneelőtt

Ahogy beszélgetünk, akarva-akaratlanul is előjön a kérdés: miként vélekedik egy száz évet, s közte annyi jót és rosszat megélt ember a mai világról. Mariska néni ismét a fiatalokra tereli a szót.

– Annak idején mi hátratett kézzel, síri csendben hallgattuk az órákat. Ma pedig? Tiszteletlenek a fiatalok, bántalmazták a felnőtteket, sőt tanáraikat is. De hát a parlamentben a politikusok sem mutatnak olyan példát, amelyet kéne... A magyar emberek érdekeit képviselik, közben olvasnak, alszanak, vagy éppen mást csinálnak, ami nem oda való. A mai fiatalok kezében a kulcs, hogy ezeken a rossz szokásokon akarjanak és tudjanak is változtatni. Tisz-

teletet kell tanúsítani a gyermekeknek a felnőttek és idősek iránt. E nélkül sok jóra nem számíthatunk.

Lassan a beszélgetés végére érünk, és az ilyen interjúk egyik alapkérdése sem maradhat el. Mariska néni válasza a felvetésre - miszerint mi a hosszú élet titka - így hangzik:

– A szeretet. Ha ez megértéssel párosul, az embernek megvan mindene. Hiába csillog az arany, az ezüst, hiába van nagy gazdagság, ha az előbb említett két dolog hiányzik. Hiszen a dalban is úgy van: szeressük egymást gyerekek, nem igaz?!

Ez tehát a minél tovább tartó éveink titka Mariska néni olvasatában. Higgyünk, hinnünk kell ennek az embernek. Elvégre száz, megannyi viszontagsággal, de mégis vidámsággal teli év mégiscsak önmagáért beszél.

Palkó Zsolt

A Prinz Gyula ÁMK hírei

„A gyerekeket az élet által az életre kell nevelni”

(Dewey)

E gondolattal köszöntöm az újság olvasóit. Az iskolai élet mindkét településen az előre megtervezett időbeosztás szerint zajlott. Túl vagyunk már rég az iskolakezdés fáradalmain. Már minden a megszokott rendben folyik. Az iskola épülete a tanulóknak és az itt dolgozó felnőtteknek a második otthona. Fő feladatunknak tartjuk az idejében a kompetenciaalapú oktatás kiszélesítését. Nekünk pedagógusoknak nem lehet más célunk, hogy tanulóinknak biztosítsunk minden olyan feltételt, amely elősegítheti fejlődésüket, eredményességüket. A fenntartó önkormányzatok anyagi hozzájárulásukkal támogatják szándékunkat, így a tanítási órákon projektor és internetes kapcsolat segítségével színesíthetik kollégáim a tananyag elsajátítását Püspökmolnáriban.

Elképzelésünk szerint minden olyan versenyen, vetélkedőn és egyéb megméretésen részt veszünk, ahol tanulóink megmérethetik MAGUKAT, barátságokat köthetnek.

A Püspökmolnári Kupán a 4. osztályosok Vasvár mögött a második helyet

szerezték meg. Az alsó tagozatosoknak Zalaegerszegre szerveztünk színházi előadást.

Ebben az évben is a helyi Mikulás látogatta meg az osztályokat. Nyolcadikos tanulóink műsorral kedveskedtek az alsós iskolatársaiknak, de a nagyobbakat sem hagyta ki az ajándékozásból. Feltűnő volt, hogy nagyon sok virgács talált gazdára az idei esztendőben.

Itt szeretném megköszönni a Szülői Szervezet anyagi hozzájárulását.

A végzős diákjaink részt vettek a középfokú iskolák által szervezett nyílt napokon, megismerhették, betekínthettek az adott iskola életébe, tájékoztatást kaptak a követelményekről és az iskola elvégzése utáni lehetőségekről. Ezen túlmenően a munkaügyi központban egyénre szabott javaslatokat is kaphattak.

Az idei évben is megadatott az a lehetőség, hogy részt vehettünk Budapesten MTOSZ által szervezett karácsonyi rendezvényen. A kistérségi versenyen, mint eddig oly sokszor mi voltunk a „legjobbak”. Gyerekeink nagyon jól érezték magukat, sok szép kellemes élménnyel térhettek haza. Pozsonyi Milán az „erős emberek „versenyében dobogós helyezést ért el. A téli szünet

előtti héten játszóház várta az érdeklődő alsó tagozatos és 5-6. osztályos tanulókat 2009. december 15-én a rábahídvégi iskolában

„Karácsonyváró” műsorral kedveskedtek gyermekünk december 13-án mindkét településen. A karácsonyra készült apró ajándékok vásárlására is lehetősége volt a megjelenteknek. A rábahídvégi rendezvény felajánlásából az iskola és a rábahídvégi óvoda 120 – 120 ezer forint bevételhez jutott. Az összeget színház-, és mozi látogatásra illetve tanulást elősegítő, fejlesztő eszközök megvásárlására kívánjuk fordítani.

Tisztelt olvasók! Mire ezen sorokat Önök olvassák, lezárul a tanév első része. Van, akinek ez örömteli pillanatok okoz, de természetesen lesznek olyanok is, akik megmaradtak az ígéretek és a vágyak szintjén. Az értékelést nekünk felnőtteknek, az önértékelést pedig a gyerekeknek kell elvégezni. A hibákból tanulni kell, a jó dolgokat pedig továbbfejlesztetni.

Végzetül pedig szeretnék minden kedves olvasónak sikerekben gazdag, Békés, Boldog Új Esztendőt kívánni!

Smolczer Tibor igazgató

2009/2010-es nevelési év az óvodában

Ezekben a hideg napokban jó visszagondolni a évkezdés napfényes, őszi időszakára. Szeretettel vártuk gyermekeinket a hosszú szünet után újra az óvodába. Jó volt látni, hogy mennyit nőttek, változtak a gyerekek a szünet alatt. Ebben a tanévben nyolc új kisgyerek iratkozott be az óvodába. Folyamatosan érkeztek, ahogy betöltötték harmadik életévüket. Mostanra csoportunk létszáma huszonnégy fő, és még az év hátralévő hónapjaiban három kisgyerek jön a csoportba.

Legfontosabb feladatunk, hogy nyugodt, derűs légkört biztosítsunk a gyermekek testi, lelki, és értelmi fejlődéséhez. Fontosnak tartjuk a gyermekek személyiségének kibontakoztatását, differenciált kezelését és az esélyegyenlőség megteremtését. Az iskolára való alkalmasság eléréséhez minden gyereket képes-sége-

ihhez mérten igyekszünk fejleszteni.

Minden évszaknak megvannak az ünnepei, melyekre az óvodában is készülünk. Ezekhez az ünnepkörökhöz kapcsolódnak a versek, mesék, énekek, amiket hallanak, illetve megtanulnak a gyerekek.

Nagyon fontos, hogy a gyerekek életkorukkal megfelelő ismereteket szerezzenek az őket körülvevő világról. Igyekszünk minél több olyan élményhez juttatni őket, amely ezt az ismeretszerzést elősegíti. Az őszi folyamán a győri állatkertbe kirándultunk a szülőkkel együtt. Egy ilyen kirándulás azon felül, hogy élményt nyújt a gyerekeknek, segít a közösség összekapcsolódásában is. Kirándulásunkat a szülői közösség finanszírozta, ezért mindenképpen köszönet jár.

Az év folyamán lehetőségünk volt pályázni, igaz kevesebb pénzt kaptunk,

de játékkönyvtárunkat, főleg a szerepjáték eszközeit sikerült bővítenünk. Egy másik pályázaton sikerült a csoportszobában a játéktartó szekrények egy részét kicserélni. A közeljövőben szeretnénk az udvari játékeszközöket is bővíteni, amennyiben lesz rá pályázati lehetőség.

A mostani időszakban gyermekeink lázasan készülődnek a farsangi bálra. Még naponta változik, hogy ki milyen maskarába bújlik. Tréfás mondókákkal, versekkel, énekekkel is készülődünk. Reméljük a szülők is, ugyanúgy, mint eddig, jó partnerek lesznek a lebonyolításban. Az óvodások jelmezes bemutatkozását február 14-én szeretnénk megtartani, melyre minden kedves érdeklődőt nagy szeretettel várunk!

Kránitz Józsefné

„Íme jövök Uram, hogy teljesítsem az akaratodat”

Több mint egy éve történt, hogy a Szombathelyi Egyházmegye vezetője, dr. Veres András püspök meghirdette az esperesi kerületek megújulási programját. Ennek egyik következménye lett, hogy Burusán Józsefet, Püspökmolnári plébánosát a megyés főpásztor a vasvári kerület esperesévé nevezte ki. Segítőjeként pedig azt a Huszár Balázst jelölte, akit augusztus óta a püspökmolnári hívek is jól ismernek. A fiatal, lelkes káplán új szintre vitte a helyi közösség életébe. Balázs atyával többek között eddigi tapasztalatairól, a papi hivatásról és a keresztény hitvallásról beszélgettünk.

– Mikor és miért tetted le voksodat a papi hivatás mellett?

– Mielőtt jelentkeztem volna Konkoly István püspök atyánál a Szombathelyi Egyházmegye papnövendékei közé, szülővárosomban, Sárváron kántorként szolgáltam. Mindig úgy éreztem, hogy Isten ezt a hivatást szánja nekem. Aztán amikor eljött a lehetőség, hogy egyházzenei tanulmányaimat magasabb szinten folytassam, a jó Isten „előállt” egy számomra merőben új ötlettel: „Jöjj, és kövess engem!”. Bár gyermekkoromban valóban foglalkoztatott a dolog, hogy pap legyek, de most érett fejjel kellett válaszolnom a hívásra. Sok gondolkodás és imádság után arra a meggyőződésre jutottam, hogy ha az Úr Jézus valóban apostolai közé hív, akkor nekem ezt el kell fogadnom, a többit pedig Őrá bízom. Így indultam el a hivatás útján, melyen több pap hiteles példája is segített.

– Mely helyeken hirdetted az evangéliumot, mielőtt a vasvári kerületbe kerültél?

– 2007. június 16-án szentelt pappá Veres András püspök úr. Újmisésként az Őrségi Esperesi kerületbe, Szentgotthárdra kerültem, ahol két évig szolgáltam. 2009. augusztus 1-től kaptam vasvári kápláni kinevezést. Ettől az időponttól Püspökmolnári is a vasvári plébánia része lett, így lehetséges az, hogy az itt élőket is szolgálhatom.

– Káplánként, a vasvári esperes segítőjeként dolgozol. A misézésen kívül milyen feladatokat látsz még el?

– Ahogy minden káplán, én sem önállóan végzem a tevékenységemet, hanem a plébános irányításával. A közhiedelemmel ellentétben, egy papnak nem csak az a dolga, hogy misézzen. Én is kiveszem részemet a plébániai munka minden részéből: heti 12 órában végzem a hitoktatást, minden

hónap első péntekén felkeresem a beteget, elviszem nekik az Oltáriszentségben köztünk lévő Jézust, rendszeresen gyóntatok, keresztelek, végzem a temetési és esküvői szertartásokat, kereszteleési és jegyesoktatásokat tartok és az irodai adminisztrációs munkába is besegítek.

– Lassan fél éve misézel községünkben. Milyen élményekkel gazdagodtál eddig?

– Már az első püspökmolnári szentmise tele volt szép élményekkel, s ezekben azóta is folyamatosan részem van. Nagyon kedvesek a püspökmolnári hívek, családiás a közösségük, ami megmutatkozik a hívek szép imádságán, éneken. Amikor első alkalommal mondtam itt szentmisét, rögtön azt éreztem: otthon vagyok. Egyre jobban ismerem a püspökmolnári hittanosokat is, és úgy látom, szeretik templomukat és papjaikat.

Ezek olyan élmények, melyek egy papban csak erősíteni tudják a hivatást, azt a tudatot, hogy érdemes az emberek üdvösségét ily módon szolgálni.

– **Korunk nagy kérdése: mennyire nehéz a mai elanyagiasodott világban hirdetni az Evangéliumot?**

– Úgy gondolom, semmivel sem nehezebb vagy könnyebb, mint máskor. Az apostoloknak sem volt könnyű dolguk. Korunk nagyon sokban hasonlít az apostolok korára: vallási és különböző eszmei áramlatok keveredtek, amelyet szinkretizmusnak nevezünk. Ez körülbelül azt jelenti, hogy minden vallásból vagy filozófiai irányzathoz kivesszünk egy-egy elemet, összevegyítjük, és ebből lesz egy „mindenki vallása”, amiben mindenki megtalálja azt, ami neki éppen tetszik. A másik uralkodó felfogás az agnoszticizmus: eszerint az ember úgysem tud megbizonyosodni az igazságról, ezért minden mindegy. Mindegy, hogyan él, becsületes-e vagy sem, mert azt sem lehet tudni, a halál után van-e valami. Ezért menekül sok ember az anyagiak hajhászásába, miközben testileg-lelkileg tönkremegy.

Ilyen körülmények között kell nekünk hirdetnünk az Igazságot, a feltámadt Krisztust. Ezzel kapcsolatban két nagy pápát szeretnék idézni. Az egyik II. János Pál pápától való. A hit és értelem kapcsolatáról szóló tanításában a pápa azt írta, hogy „a különféle szolgálatok között, melyeket az Egyháznak az emberek számára föl kell ajánlania, van egy, melyet egészen a sajátjának tart: az igazság szolgálata”. Ez a gondolat rendkívüli módon meghatározta a papságra való készültemet, ezért ha megkérdezik, hogy mi papi életem tömör összefoglalása, akkor ezt válaszolom: az igazság szolgálata, annak megalkuvás nélküli hirdetése.

Az Evangélium hirdetése azonban nem csak a pap feladata, hiszen minden megkeresztelt, megbérmált ember részesedik Krisztusnak és az Egyháznak ebből a küldetéséből. Azt tapasztalom, hogy az Evangélium igazságáról csakis úgy tehetünk hiteles tanúbizonyságot a ma még távol lévőkhöz, ha azt nem csak elméletben fogadjuk el, hanem a gyakorlatban is. Hiszen egy hitetlen vagy kételkedő ember rögtön azt vizsgálja: vajon aszerint élünk-e, amit hirdetünk. Vagyis nekünk mindig, minden körülmények között az

evangélium szerint kell élnünk. A vallásos áhítatgyakorlatok önmagukban nem elegendők. Ez hívőre és papra egyaránt érvényes. Erre utal a másik nagy pápa, VI. Pál is az evangelizációról írott enciklikájában: „A mai embert inkább érdeklik a tanúk, mint a tanítók, és ha mégis hallgat a tanítókra, azért teszi, mert ők egyben tanúk is.”

– **Miként képzeld el a jövődet? Most még káplán vagy, de vállalnál-e a későbbiek során egy magasabb – ha lehet ezt mondani – pozíciót?**

– Könnyű helyzetben vagyok: papként nem kell azon gondolkodnom, hogyan alakul a jövőm. Isten ezt már a legapróbb részletekig eltervezte. Ő tudja, kit miért hívott meg papnak, mit és hogyan akar általa megvalósítani. Az én feladatom csupán annyi, hogy keressem, felismerjem Istennek rám vonatkozó akaratát, és ha felismertem, készséggel együttműködjek vele. Ez az isteni akarat a pap számára mindig a megyéspüspökön keresztül konkretizálódik. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy nincsenek terveim, sőt kell is hogy legyenek. Bizonyára elérkezik az idő, amikor majd plébánosként önállóan vezetek egy hívő közösséget.

A kápláni évek éppen azt szolgálják, hogy az ehhez szükséges tapasztalatokból minél többet megszerezzek. De szívesen foglalkoznék még behatóbban a hittudománnyal is, amire azonban a lelkipásztori feladatok mellett nem jut annyi idő, mint szeretném. Bárhogy is alakuljon papi életem: számomra egy megbízatás sohasem „pozíció”. Aki erre törekszik, ne papnak menjen... Minden feladatkör szolgálat, amiről a papnak egykor majd számat kell adnia. Gyakran mondom: az igazán karrierista ember a keresztény ember – csak az üdvösséggel elégszik meg, alább nem adja! A legnagyobb karrier számomra az lesz, hogy miközben másokat üdvösségre segíték, magam is üdvözülök.

– **Végezetül megkérdezném: mint lelkipásztor, van-e olyan mottó, bibliai idézet, amely végigkísér a mindennapi munkád során?**

– Minden papnövendék diakónussá és pappá szentelése alkalmából választ egy-egy jelmondatot a Szentírásból. A jelmondatok azonban nem csak a szentelés alkalmára, hanem az egész papi életre vonatkoznak. Diakónus-szentelésemkor választott jelmondatom a Bölcsesség könyvéből való: „*Adja meg nekem az Isten, hogy bölcsen beszéljek, és ahhoz méltóan gondolkodjam, aminek részese lettem*” (Bölcs 7,15). E jelmondat által azt kérem az Úrtól, hogy segítsen az ő üzenetét mindig helyesen, mindenki számára érthetően tovább adnom és életemmel hitelesítenem. A Papság Évében annak tudatosítására törekszem, hogy a pap nem a vallástalan emberek kiszolgáltatottja, hanem minden jószándékú, Istenre nyitott ember szolgálja. Papszenteléskor a 39. zsoltárból választottam idézetet: „*Íme, jövök, Uram, hogy teljesítem akarodat!*” (Zsolt 39,8a.9b). Ez a zsoltárvers legszorosabb értelemben Jézusra vonatkozik, hiszen Ő teljesítette az Atya akaratát. Én is ezt tűzöm ki programként magam elé, mert ez fejezi ki leginkább papi identitásomat. „*Isten ugyanis azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az Igazság ismeretére*” (1 Tim 2,5). Kérem a kedves Olvasók imáit, hogy ennek jegyében tudjam szolgálni papi életemmel a közösséget, Isten dicsőségére és az emberek üdvére.

Palkó Zsolt

Pályázatok, színház és Mikulás

Az elmúlt negyedévben a Püspökmolnáriért Egyesület sokféle tevékenységet folytatott. Ezek közül a legnagyobb költségvetésűek a pályázati programok voltak.

Szeptemberben hirdettük meg – a Megyei Önkormányzat támogatásával – a Gróf Festetics György helytörténeti vetélkedőt, melynek díjkiosztójára az előző Hírözön megjelenése után került sor. Ezen 6-7. osztályos diákok vettek részt. A végeredmény a következő lett: 1. Hosszú Ivett, 2. Klóer Melinda, 3. Orbán Adrienn, 4. Frank Kornélia, 5. Kozma Noémi, 6. Frank Gabriella, 7. Szabó Tímea, 8. Pungor Alíz és Varga Rebeka, továbbá versenyzett még Kiss Dániel, Gombor Krisztián és Horváth Martin. A diákok jutalmul könyveket és ismeretterjesztő DVD-eket kaptak ajándékba, összesen negyvenöt ezer forint értékben.

Ugyancsak az ős folyamán zajlott le egyesületünk szenvedélybetegség-megelőzési programja az iskolások körében. Ennek keretében három,

filmvetítéssel egybekötött előadásra került sor a kultúrházban, a hetedik és nyolcadik osztályosok részére. Az egyik előadás a drogokról, a második a dohányzásról, a harmadik pedig az alkoholizmusról szólt, melyeket dr. Mosonyi Tamás orvos tartott. November végén még egy Katalin-bált is tartottunk.

Mozgalmas időszakot zárt a színházi körünk is. November 7-én Vasváron léptünk fel a Hegyháti toborzó névre keresztelt rendezvényen a falunapon is bemutatott Tabarin-darabbal. Másnap pedig a községi kultúrházban szerepeltünk a petőmihályfi és a sorkifaludi színházakkal együtt a Komédiások találkozója keretében. Ezekkel együtt a társulatnak 2009-ben összesen kilenc fellépése volt, és már most van két felkérésünk 2010-re is. Munkánk elismeréseként Gergye Rezső, a vasvári művelődési ház igazgatója egy december 12-i színi előadásukra ingyenjegyeket bocsátott rendelkezésünkre. A Vas Népe hasábjain pedig a SÉTA program

keretében Szombathelyi Noémi cikke mutatta be a társulat tevékenységét.

December elején megtartottuk immár hagyományos Mikulás-szolgálatunkat, melynek keretében egyesületünk Mikulása és krampusza otthonukban kereste fel a gyerekeket. Az óvodába is ellátogattunk, sőt a rábatóttósi kultúrházba is elhívtak bennünket. Az év végén 2010-es kártyanaptárt is készítettünk, melyet minden háztartásba eljuttattunk. Akinek még szüksége van további darabokra, jelezze nekünk, a maradékból tudunk adni.

A 2009-ben elnyert pályázati támogatásokról az év végén maradéktalanul elszámoltunk, jelenleg a mérlegbe-számoló készítése és az idei Prinz Gyula Földrajzverseny szervezése zajlik. Egyesületünket 2009-ben a Rum és Vidéke Takarékszövetkezet a számlavezetési díj elengedésével segítette. Idén is várjuk az adó 1%-os felajánlásokat. A Püspökmolnáriért Egyesület adószáma: 18893249-1-18

Sziffer Tamás

Kultúrházi hírek

Az év végén a kultúrházban kisebb belső változások történtek. Elsőként a teleházba járók tapasztalhatták meg, hogy a padlóra új szőnyegek kerültek, de nemcsak a könyvtárba, hanem a nagyterem és az előterek padlójára is. Ezen kívül a könyvtárba egy új asztal, a nagyterembe pedig harminc darab, új, kényelmes szék is érkezett. E korszerűsítés forrását a kistérségtől az év végén átutalt 250 ezer forintos támogatás adta.

Az önkormányzat évente 50 ezer forintos könyvvásárlási és 40 ezer forintos folyóirat-vásárlási keretet biztosít, melyből DVD-k vásárlására is sor kerül. Ezek között mesefilmek, kötelező olvasmányok filmváltozatai, családi mozik és akciófilmek is vannak. A vasvári könyvtár körülbelül negyedévente hoz kölcsönözhető új könyveket, DVD-eket és CD-eket. A 2009-es év püspökmolnári képeiből egy DVD készült, melyet szintén lehet kölcsönözni. A lemezen a faluban lezajlott rendezvények fotói mellett megtalál-

hatóak a Hírözön lapjai, illetve a falu honlapjára felkerült hírek is.

Számos folyóirat is jár a könyvtárba, így például a Nők Lapja, a Bravo, a HVG, a Képes Sport, a National Geographic Kids, a Magyar Konyha, a Praktika és a Vasvári Újság. Havonta küldi programajánlóját az MMIK és a zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház. Alkalmi jelleggel sok más lapot is vásárolunk. A könyvtárban megtalálhatóak a községi újság régebbi számai és a Falukrónika is. A játékos kedvéket kártyák és társasjátékok várják.

A teleház szolgáltatási díjai 2010-ben nem változnak. Tehát a számítógép-és Internet-használat díja negyed órára negyven, fél órára nyolcvan, egy órára százhatvan forint marad. Minden megkezdett negyedórát, percet ki kell fizetni. A nyomtatás és fénymásolás díja oldalanként húsz forint. Csak fekete-fehér egyoldalas nyomtatásra és másolásra van lehetőség.

Kérem mindazokat, akiknek könyvtári tartozásuk van, azt haladéktalanul rendezzék! Enélkül sem újabb kölcsönzést, sem a teleház szolgáltatásait nem lehet igénybe venni!

November 8-án a kultúrház adott otthont a Komédiások találkozója című rendezvénynek, melyet a Vas Népe is beharangozott. A közel egyórás program során a Nők Petőmihályfáért Egyesület tagjai A Zördög című komédiát, a sorkifaludi Csendbontó Társulat Az üstfoldozó című színdarabot, a Püspökmolnáriért Egyesület tagjai pedig a Tabarin, avagy a zsák búza életre kel című vásári komédiát mutatták be. Advent harmadik vasárnapján pedig az óvodások és a kisiskolások szívet melengető karácsonyváró műsorának színtere volt a nagyterem.

Márciustól minden második szombaton ismeretterjesztő filmvetítések lesznek a kultúrház kistermében. Részletek a falu hirdetőtábláin! **Kuglics Gábor**

A Püspökmolnáriért Egyesület meghívja Önt Kuglics Gábor: A molnári kastély c. vetítéssel egybekötött előadására a kultúrházba.

**• Időpont: febr. 28. 15.00
Mindenkit szeretettel várunk!**

Szélsőséges időjárás

A 2009-es év községünkben is a változékony időjárási viszonyokról marad emlékezetes. Enyhe tél és tavasz, forró, néha viharos nyári napok és hosszú, nyárias ősz jellemezte az esztendőt. A falubeliek elmondása szerint a községben is keletkeztek vihar- és villámkárok, szél általi rombolások és kis jégesőben is volt részünk. Szintén fontos esemény volt a június végi árvíz és belvíz. Az éves

csapadékatlag a faluhatárokon belül is mutatott eltérést, a mennyiség havi eloszlásban a következőképpen alakult:

Január: 79,5 mm
Július: 70,6 mm
Február: 48,7 mm
Augusztus: 87,5 mm
Március: 44,8 mm
Szeptember: 70,7 mm
Április: 12,5 mm

Október: 45,4 mm
Május: 59,6 mm
November: 55,8 mm
Június: 74,5 mm
December: 72,8 mm

Fontos, hogy továbbra is figyeljük az előrejelzéseket, és katasztrófák vagy nehéz időjárási viszonyok közepette is segítőkészek legyünk embertársainkkal szemben.

Piri I. Tamásné

A Szabadidősportok Egyesületének hírei

Rendhagyó módon ezúttal azokról az eseményekről szeretnénk tájékoztatni a lap olvasóit, amelyek kimaradtak az előző évi tudósításokból.

A Kárpát-medence Legerősebb Települése elnevezésű versenysorozatra tagjaink lelkesedését látva idén is beneveztünk, még annak ellenére is, hogy a legutóbbi szereplésünk alkalmával csapatunknak bírói csalások sorozatát kellett elszenvednie. Együttesünk végül a középmezőnyben zárta a versenyt. A fáradozásért mindenképpen köszönet jár a csapat szervezőinek: Pozsonyi Lászlónak, Németh Bettinának és Németh Norbertnek. Külön köszönet illeti Pozsonyi Lászlót, aki a csapatot felkészítette, és házának udvarán gyakorlási lehetőséget biztosított a versenyzőknek.

Az egyesületünk tulajdonát képező lőtér és környéke, melyet szabadidőközponttá kívánunk fejleszteni, lépésről-lépésre alakul át. A tavasz folyamán nagy mennyiségű földmunkát végeztünk. Ezek elvégzéséért köszönet jár Lohrmann Ervinnek, a Lasselsberger kavicsbánya vezetőjének, Piri Ottó vállalkozónak, egyesületi tagunknak, és Lukácsi Róbert egyesületi tagunknak. Ezen kívül szeretném név szerint is megemlíteni azon tagok nevét, akik munkája nélkül nem zárhattunk volna ilyen sikeres évet. Csejtei Attila, Szíjjártó Tamás, Király Attila és Neumann Péter a gépi tereprendezésben segítettek, míg Bakó Tibor, Kiss Tamás, Antal János és Piri

Norbert a permetezésnél, faültetésnél, és a takarítási munkáknál vállalt szerepet. Rajtuk kívül még meg kell említenünk Hosszú Árpád nevét, aki a villanszerelői munkákat végezte, valamint Rodler Tamásét is, aki a számítógépes munkákban és a versenyek előkészítésében segített. Végül, de nem utolsó sorban még szólni kell Németh Árpádnéról és Kovács Lászlóról is, akik a falunapi főzőversenyen álltak a közösség szolgálatába. Köszönet érte!

A lőtér épületén belül tavasztól

További fejlesztések zajlottak az őszi folyamán: lebetonoztuk a futóvadisznó pálya szerkezetét. Ezzel az újítással pályánk a második olyan lőtér lett az országban, amely rendelkezik ilyen automata módon működő futóvadisznó-céllal. Az új elemek hatására megnőtt az érdeklődés az egyesületi tagság iránt, a környékbeli vadászok sorra jelentkeznek.

Egyesületünk már negyedik éve fogadja a marok-lőfegyverrel rendelkező személyek lőgyakorlati igényét. Vas megyében összesen két ilyen pálya

kézmosási lehetőséget biztosítottunk, ennek rendszerét egy egyesületi tag, Somogyi Csaba alakította ki. Neki szintén köszönet jár. Ezen kívül a területet kommunális villamos energiával láttuk el. Ennek hiánya korábban fejlődésünk gátja volt. Az elmúlt években az amúgy magas technikai szinten felszerelt lőtérünket sem tudtuk üzemeltetni csatlakozás hiányában. A falut bemutató film forgatására például a helyi önkéntes tűzoltó egyesület áramfejlesztőjét kellett elkérnünk, segítségükért köszönet jár.

van – nagy öröm, hogy ezek közül az egyik épp a miénk. Egyúttal a lőpálya vezetője engedélyt állíthat ki marok-lőfegyver tartásához is.

Tekecsapatunk ősszel kimagasló eredményt ért el a Gazdabolt Kupa elnevezésű megmérettetésen, hiszen az előkelő harmadik helyen zárt. Idei szereplésünk eddig elmarad a várttól, ám a szezon hátralévő részében még van esély a javításra. Csapatunkba továbbra is várjuk az érdeklődőket.

Ahogy minden évben, egyesületünk idén év végén is megszervezte a Suli

Virtus elnevezésű iskolai versenysorozat kistérségi vetélkedőjét, valamint az utazást a Budapesten sorra kerülő, MTOSZ által szervezett karácsonyi ünnepségre is.

Márciusig egyesületünk tagjainak három alkalommal ingyenes tekézési lehetőséget biztosítunk, továbbá szeretnénk szervezni egy helyi szintű asztalitenisz-tornát.

Terveink között szerepel csatlakozni az „1000 perc önkéntes társadalmi munka” elnevezésű megyei kezdeményezéshez. Külön öröm, hogy egyesületünk egyes tagjai a fejlesztések, munkálatok alkalmával ezt az időtartamot teljesítették is. Még nagyobb kuriózum lenne, ha ehhez a felhíváshoz a falu összes civil szervezete csatlakozna, s így tehetnénk szebbé és jobbá köz-

ségünket. Egyúttal szeretnénk, ha a község szervezete a korábbiakhoz képest szorosabbá fűzné az együttműködést, főként a programok szervezését illetően.

Mint az egyesület elnöke, az együttműködés szellemében bízva kívánok minden tagunknak, a társszervezeti tagoknak, és a falu összes lakójának sikerekben gazdag, békés esztendő.

Piri I. Tamás

Dobogón telel a focicsapat

Újonc csapatként megsüvegelendő eredményt ért el megyei másodosztályban szereplő labdarúgócsapatunk: az őszi szezon után az előkelő második helyen állnak a fiúk. Az elmúlt félév változásairól a sportkör elnökével, Varga Lajossal beszélgettünk.

A nyári alapozást Kovács Zsolt (alias Kokó) irányítása alatt kezdték a játékosok, valamint három új emberrel, Kosztolánczi Richárdal, Szalai Balázssal és Király Péterrel kiegészülve – tekint vissza az elnök.

– Az első fordulóban is szép ered-

ményeket értünk el. Később aztán jött egy-két parázs meccs, amelyeken sajnos néhány játékosunk elvesztette a fejét. A fegyelmezetlenségek sárga és piros lapokban is megmutatkoztak, ez pedig az eredményességünkre is rányomta a bélyegét – teszi hozzá.

Az őszi teljesítményről a következőket nyilatkozta:

– Összességében elégedett vagyok a helyezéssel, hiszen újonc csapatként ez szép munka. Viszont ha visszagondolok néhány meccsünkre – főként az utolsó fordulóban elbukott hazai, Tanakajd elleni találkozónkra – van némi hiányérzetem.

Amikor a három év után újjáalakult ifjúsági csapatról kérdezzük, így válaszol az elnök:

– A fiatalok által elért tízedik pozíció nem rossz, főleg annak tükrében, hogy egy teljesen új csapatot kellett formálni a szezon elején. A javításra a tavaszi szezon során lesz lehetőségük, csak úgy, mint az első csapatunknak, akiktől az idény végén dobogós szereplést várnunk! – zárja mondanóját az elnök.

Mint megtudtuk, a csapat felkészülése február 4-én kezdődik, a legutóbbi információink szerint 2-3 új játékos érkezése várható.

Hírözön

Vas Megyei II. osztály, Szombathelyi csoport 2009/2010 15. forduló után

Csapat	M	Gy	D	V	Gólarány	Pont
1. Lukácsháza	15	9	4	2	41:23	31
2. Püspökmolnári	15	9	3	3	36:12	30
3. Szentpéterfa	15	8	5	2	32:17	29
4. Balogunyom	15	8	3	4	35:26	27
5. Újperinti SE	15	8	2	5	24:19	26
6. Ják	15	8	2	5	28:26	26
7. Gyöngyöshermán	15	7	3	5	29:20	24
8. Tanakajd	15	6	5	4	26:15	23
9. Felsőcsatár	15	6	4	5	34:21	22
10. Kőszegfalva	15	6	4	5	30:32	22
11. Gyöngyösfalu	15	5	7	3	24:18	22
12. Pornóapáti	15	5	4	6	18:25	19
13. Csepreg	15	2	6	7	16:30	12
14. Honvéd SE	15	2	4	9	29:35	10
15. Elektromol Spari FC	15	2	2	11	22:55	8
16. Nárái	15	0	0	15	13:63	0